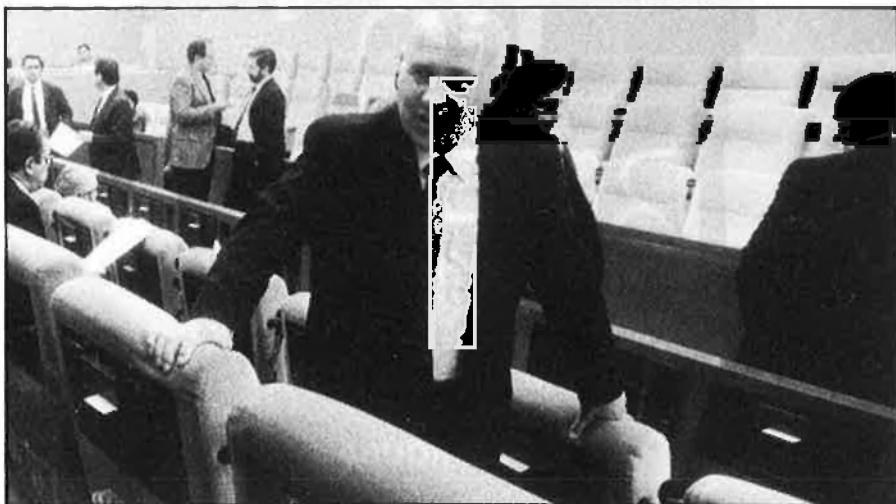

El discret encant d'un «lligue» parlamentari

Amb l'abstenció d'UPV i el CDS, els pressupostos de la Generalitat valenciana per a 1988 han pogut aprovar-se per fi. Ha estat el canvi d'actitud del Centro Democrático y Social el que ha permès el triomf de la proposta socialista, per bé que modificada en alguns aspectes. Amb el silenci, «la novia dijo sí».

Sanchis Perales, d'AP, confongué l'INEM (Instituto Nacional de Empleo) amb l'IMEN.

Rafael Company

Han acabat els temps *gloriosos* d'allò que es digué «oposición unida» (AP + CDS + UV + IU). L'eufòria de novembre no s'ha repetit perquè en aquesta discussió definitiva del Projecte de Llei de Pressupostos, el grup centrista, mogut per l'acceptació de l'executiu valencià de certes *mejoras parciales*, i convençut de no practicar l'obstruccionisme i facilitar la *governabilidad*, ha optat per *despenjar-se* de la resta del bloc opositor. En l'explicació de vot, Gil Orozco remarcava que els aprovats no eren els pressupostos del CDS, ja que haurien estat ben distints, encara que no tant perquè foren titllats d'antagònics. El *Consel* (com dirien Gil Orozco i Lamparero, d'AP) podia descansar tranquil per ara.

Segundo Bru, portaveu socialista, es felicitava del «buen criterio y prudencia del CDS» després d'aquell «arrebato emocional» de fa tres mesos, i confiava que fóra possible «comernos las uvas con los presupuestos del 89 aprobados».

Potser el protagonista de la jornada del 24 fou el marcador electrònic de re-

compte de vots. Ni a la de tres; algunes senyories no s'aclarien a l'hora de prémer els *botoncitos*, fins al punt d'obligar el president Garcia Miralles a inquirir als diputats si «no les funciona». Les malicioses rialles no faltaren, és clar.

Pel que fa als oradors, cal destacar la brillantor d'un Vicent Soler, que és capaç (en qüestions tan *àrides* com les relacions dels llocs de treball, per exemple) de concitar l'atenció de la cambra tot fent una defensa apassionada dels postulats socialistes. També fou notòria la preparació de Víctor Fuentes i el tarannà humorístic, a l'ensems que ferm, d'un Segundo Bru que assolí els seus millors moments davant de Lamparero, d'AP, i davant Manuel Campillos, d'Unión Valenciana.

El senyor Campillos, molest que Bru s'haguera comparat amb ell pel que fa a coneixements jurídics, parlà que això era com comparar «la Sabrina con la Gioconda». Bru retrucà dient que eren evidents «las diferencias estéticas insalvables» entre l'orador d'UV i ell, i que en tot cas, els termes de la comparació preferia que foren «Marta Sánchez (la cantant d'*Olé Olé*) y la Venus de Boticelli». La sala, divertida.

En la segona jornada de debat, el dia

25, sorprengué els presents el bateig que el senyor Ansuátegui, d'AP, féu del parc natural del sud de València: «La Albufera», va dir... i més encara els equilibris dialèctics del senyor Sanchis Perales, també d'AP, autor de les intervencions més hilarants: parlant de l'atur, confongué l'INEM (Instituto Nacional de Empleo) amb l'IMEN (!), i arribà a tal grau de desgavell en la lectura dels seus papers que Garcia Miralles intervingué per dir: «Senor diputado (sic): no dificulte la labor de los taquígrafos».

Al final, i encara que per motius distints, UPV, IU i el PSPV-PSOE coincidien: Donat el resultat final, ¿es podia haver arribat al mateix acord al novembre...! □

ASSEMBLEA D'UPV A ALZIRA

Avoriment per falta de debat

A l'última assemblea de país d'UPV no hi ha hagut debat polític. El més destacat, la reprovació a Vicent Àlvarez.

Pasqual L. Pla

Avorriment i manca de debat polític, heus ací els trets definitoris de l'última assemblea de país d'Unitat del Poble Valencià, celebrada el passat dissabte a l'Institut José María Parra d'Alzira. El més destacat va ser la lectura de l'informe de política institucional a càrrec del diputat autonòmic Aureli Ferrando centrat quasi exclusivament en l'acció dels representants nacionalistes en el Parlament Valencià. Cal destacar, però, que UPV també duu endavant una tasca política considerable en els ajuntaments, on hi ha regidors electes bé en coalició amb Izquierda Unida o bé únicament en les llistes d'UPV.

A més, cal esmentar la carta llegida pel col·lectiu d'Oliva en la qual es va fer una valoració negativa de la gestió realitzada per Vicent Àlvarez al front de la secretaria de política municipal, com també de l'article d'opinió enviat per Àlvarez al diari *Levante* de València fa algunes setmanes. Per tot això, Toni Mestre, en nom del col·lectiu d'Oliva, va demanar la dimissió de Vicent Àlvarez com a secretari de política municipal, tot i que no va qüestionar la seua continuïtat com a membre del Consell Polític, ja que la reprovació es referia a la tasca —negativa— realitzada al front d'aquesta àrea. □